

λυχνάρι

λυχνάρι, το, ουσ. [<μσν. λυχνάριν <αρχ. λύχνος], το λυχνάρι·

- *άναψε το κερί, να δεις το λυχνάρι*, λέγεται ειρωνικά για όσους δεν μπορούν να καταλάβουν τα αυτονόητα: «χωρίς νερό δεν μπορεί να ζήσει ο άνθρωπος, έτσι δεν είναι; -Άναψε το κερί, να δεις το λυχνάρι»·

- *το λυχνάρι του Αλαντίν*, λυχνάρι που έχει μαγικές ιδιότητες (σύμφωνα με τα παραμύθια της Χαλιμάς): «απ' τη μια μέρα στην άλλη έγινε πάμπλουτος, λες κι έχει το λυχνάρι του Αλαντίν».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας